

Mr. Alfred Rudolf Zimmerman (1869-1939)

Zimmerman, Mr. Alfred Rudolf, geb. Amsterdam 17 januari 1869, ingeschreven als student in de rechtsgeleerdheid te Leiden 1888, promoveerde aldaar op het proefschrift “internationale arbitrage” 16 januari 1894, adjunct-commies op de provinciale griffie van Zuid-Holland 1894-1896, tweede secretaris Staatscommissie voor de Waterstaat 1895-1896, gemeentesecretaris van Dordrecht 1896-1899, burgemeester van Dordrecht 1899-1906, burgemeester van Rotterdam 1906-1923, lid (en voorzitter) College van Curatoren Nederlandsche Handels-Hoogeschool te Rotterdam 1913-1939, lid Raad van Commissarissen Transatlantische Hypotheekbank, commissaris-generaal van de Volkenbond te Wenen in Oostenrijk 1922-1926, voorzitter van de Anglo-Mexican Claims Commission ter regeling van de Engelse aanspraken in Mexico 1927-1932 en voorzitter van een Frans-Zweedse verzoeningscommissie 1930, ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw, commandeur in de Orde van Oranje-Nassau 1920, overl. Velp 2 juli 1939, zoon van Johan Carl Zimmerman, makelaar en gedeputeerde van Noord-Holland, en Suzanna Jacoba Vrolijk.

Hij huwde 19 november 1896 met Henriette Maris, geb. ca. 1869, overl. Zeist 16 juli 1945, dochter van Jacques Maris en Catharina Horn.

Hoewel hij zich politiek niet identificeerde met een partij, hoorde hij thuis in de sfeer van de Vrij-Liberalen. Hij was zeer eigengereid en geloofde in de volstreekte juistheid van het oud-liberale beginsel. Hij had een krachtige persoonlijkheid en bestuurde op een vrij autoritaire wijze.

Voor compromissen was hij niet te vinden, zeker als het erom ging de socialisten, zijn aartsvijanden, tegemoet te komen. Tot 1913 kon Zimmerman op zijn eigen, autoritaire wijze Rotterdam besturen, vaak tot zegen van de stad omdat hij als sterke persoonlijkheid durfde op te komen tegen de Haagse betutteling van de grote steden; hij drukte zijn stempel op de bouw van de Waalhaven en de eerste luchthaven voor het burgerlijk verkeer, op de stadsuitbreiding westwaarts en de annexering van Hoek van Holland, op de aanleg van het Kralingse Bos om Rotterdam naast werkstad ook woonstad te doen zijn, overigens niet zozeer voor de arbeidende klasse, maar meer voor de werkgevers in de haven. Na 1913 traden er meer confessionele wethouders aan en toen in 1919 voor het eerst socialisten zitting namen in het bestuur, keek hij uit naar het moment om Rotterdam te verlaten.

Door zijn belangrijke rol in de novembergebeurtenissen van 1918 en zijn toen tegemoetkomende houding werden sommige sociaal-democratische voormannen gesterkt door de gedachte dat ook in Nederland revolutie mogelijk was.

De uitnodiging van de Volkenbond bood hem de gelegenheid zich opnieuw waar te maken als bekwaam bestuurder in een omgeving waar de democratie aan banden was gelegd: hij zou uitsluitend te maken krijgen met een regering die financieel van hem afhankelijk zou zijn en die van het parlement volmachten zou krijgen. Hij moest in het door de inflatie ontwrichte Oostenrijk toezicht houden op de besteding van een omvangrijke internationale lening door de Oostenrijkse regering en op de uitvoering van een rigoureuze hervorming van de overheidsdienst. Doch in de praktijk viel dat zwaar tegen, eigenlijk was hij machteloos. Na zijn Oostenrijkse periode is het Zimmerman niet meer gelukt in de Nederlandse staatsdienst terug te keren, zeker niet na 1928 toen zijn rol in de novemberdagen van 1918 bekend werd.

Hij woonde in zijn jeugd jaren in Amsterdam, daarna te Dordrecht, Rotterdam 1906-1923, Wenen 1923-1926, Rome 1926-1927, Veracruz in Mexico 1930-1932. Hij had een zomerverblijf in Velp.

Lit.:

- Album Studiosorum Academiae Lugduno-Batavae (1875-1925), blz. 72.
- Album Promotorum Leiden (1813-1900), blz. 262
- J. Bosmans, 'Zimmerman, Alfred Rudolph (1869-1939)', in *Biografisch Woordenboek van Nederland*.
- Parlementair Documentatiecentrum (Universiteit Leiden)

Afbeelding:

- Museum Rotterdam 10805-A

Vervaardiger:

- W. Maris Jzn (1927)